

Dissertation Title	Effect of Group Cognitive Behavior Therapy Program on Depressive Symptoms Among Older Women	
Author	Miss Chaowanee Longchoopol	
Degree	Doctor of Philosophy (Nursing)	
Advisory Committee	Professor Dr. Darawan Thapinta	Advisor
	Associate Professor Dr. Ratchneewan Ross	Co-advisor
	Associate Professor Dr. Wanchai Lertwatthanawilat	Co-advisor

ABSTRACT

Depression is a leading mental health problem in the world and a significant factor in regards to people with disabilities and contributing to a low quality of life and suicide, especially in older persons. Thai older women are more likely to experience depression than men and need an intervention that can help decrease their depressive symptoms. The purpose of this two group, pre-test/post-test, experimental design was to examine the effect of group cognitive behavior therapy (CBT) program on depressive symptoms among older women. The sample of this study comprised of 60 Thai older women who experienced mild depressive symptoms, and were covered by six Sub-District Hospitals under the responsibility of Naresuan University Hospital in Phitsanulok, Thailand. Sixty participants were randomly assigned to two groups: the experimental group (n=30) participated in a group CBT program based on Beck's CBT (2011), whereas, those in the control group (n=30) received usual care. These instruments, the content of the group CBT program was validated by three experts and the Thai version Patient Health Questionnaire (PHQ-9) was tested for reliability using Cronbach's alpha which had satisfactory reliability of these instruments ($\alpha = .89$). Data were collected at baseline, immediately after completing group CBT program, 1 month and 3 months follow up and were analyzed using descriptive statistics, one repeated measures Analysis of variance (ANOVA) and independent sample t-test.

The study revealed that the mean score of depressive symptoms in the experimental group immediately after completing group CBT program was 2.87 (SD = 1.20), at one month follow up was 2.73 (SD = 2.27), and at three months follow up was 2.93 (SD = 2.50). The mean score of depressive symptoms at every point were significantly different lower than baseline ($p < .05$). Moreover, their mean scores of depressive symptoms were also statistically different and lower than those of their control group counterparts at each time point after completing the program ($p < .05$).

The results show that group CBT program was found to be more effective than usual care and decreased the mean score of depressive symptoms among older Thai women every point of times. Therefore, psychiatric nurses should implement a group CBT program as a part of Sub District Hospitals care to decrease depressive symptoms.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อคุณสมบัติพิเศษ	ผลของโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่มต่อภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุหญิง	
ผู้เขียน	นางสาวเขาวนีย์ ล่องชูผล	
ปริญญา	พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร. ดารารัตน์ ตะปิ่นตา รองศาสตราจารย์ ดร. รัชনীวรรณ รอสส รองศาสตราจารย์ ดร. วันชัย เลิศวัฒน์วิลาส	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

ภาวะซึมเศร้า คือ ปัญหาสุขภาพจิตอันดับหนึ่งของโลกและเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ทุพพลภาพและเอื้อให้คุณภาพชีวิตต่ำและการฆ่าตัวตาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุหญิงไทยมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ซึมเศร้ามากกว่าชายและต้องการการบำบัดที่สามารถช่วยลดอาการซึมเศร้าของพวกเขา การวิจัยเชิงทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลของโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่มต่ออาการซึมเศร้าในผู้สูงอายุหญิง กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ ประกอบด้วย ผู้สูงอายุหญิงไทย 60 คนซึ่งมีประสบการณ์อาการซึมเศร้าในระดับเล็กน้อยและอยู่ในพื้นที่การดูแลของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทั้ง 6 แห่งของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างทั้ง 60 คนถูกสุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ เข้ากลุ่มทดลอง (30 คน) ได้เข้าร่วมโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่มที่มีพื้นฐานมาจากการบำบัดความคิดและพฤติกรรมของเบค (2554) ในขณะที่กลุ่มควบคุม (30 คน) ได้รับการดูแลตามมาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เนื้อหาของโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่มได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและแบบสอบถามสุขภาพผู้ป่วยฉบับภาษาไทยได้ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราคซึ่งเครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ (แอลฟาเท่ากับ .89) ข้อมูลถูกเก็บเป็นข้อมูลพื้นฐาน ทันทีหลังสิ้นสุดโปรแกรม ติดตามหลังสิ้นสุดโปรแกรม 1 เดือนและ 3 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าของกลุ่มทดลองที่วัดทันทีหลังสิ้นสุดโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรม เท่ากับ 2.87 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20) ค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าเมื่อติดตามหลังสิ้นสุดโปรแกรม 1 เดือน เท่ากับ 2.73 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27) และค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าเมื่อติดตามหลังสิ้นสุดโปรแกรม 3 เดือน เท่ากับ 2.93 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.50) ค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าทุกช่วงเวลาลดลงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าพื้นฐานที่วัดก่อนเริ่มโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยอาการซึมเศร้าของกลุ่มทดลองลดลงต่ำกว่ากลุ่มทดลองหลังสิ้นสุดโปรแกรมทุกช่วงเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลของโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่ม มีประสิทธิภาพมากกว่าการดูแลตามมาตรฐาน และสามารถลดค่าเฉลี่ยคะแนนอาการซึมเศร้าในผู้สูงอายุหญิงไทยทุกช่วงเวลา ดังนั้นพยาบาลจิตเวชควรมำโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมไปใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลเพื่อลดอาการซึมเศร้าของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved